

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Kászonyi és Bauer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kászonyi Gabriella ügyvéd 7621 Pécs, Ferencesek utcája 6.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Rákosy Lajos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Rákosy Lajos ügyvéd 7621 Pécs, Király utca 22.) által képviselt **I.rendű alperes neve** I. rendű és **II.rendű alperes neve** II. rendű (mindketten I.rendű alperes címe szám alatti lakos), a dr. Demkó Tibor jogi igazgatási osztályvezető (1097 Budapest, Soroksári út 152.) által képviselt **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű és a dr. Ördög Judit jogi előadó (IV.rendű alperes címe) által képviselt **IV.rendű alperes neve** (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2010. április 21. napján kelt 11.P.20.673/2008/39. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek által 45. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és az I. rendű alperes által a felperesnek házastársi közös vagyon megosztása címén fizetendő összeget 2.286.285 (kettőmillió-kettőszáznyolcvanhatezer-kettőszáznyolcvanöt) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 napon belül 420.000 (négy százhuszezer) forint másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltséget.

Ezen felüli fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az I. rendű alperes házastársak voltak. Házasságkötésüket követően az I. rendű alperes tulajdonában álló - és a II. rendű alperes haszonélvezeti jogával terhelt - p-i 00000/1. helyrajzi számú P, Sz utca 00. szám alatti ingatlanban éltek. Az ingatlanon álló lakóházat két ütemben felújították és bővítették, a lakóházban két önálló lakrészt alakítottak ki és az ingatlanon egyéb munkákat is elvégeztek. Az ingatlan mellett található a p-i 00000/2. helyrajzi szám alatt felvett gazdasági épület megnevezésű, ténylegesen 28 négyzetméter térmértékű garázs, amely szintén az I. rendű alperes kizárólagos tulajdonában áll a II. rendű alperes haszonélvezeti jogával terhelten.

A lakóház felújításához és építéséhez a felperes és az I. rendű alperes részben a közös jövedelmüket, részben a felperes édesapjának segítségét, részben pedig a III. és IV. rendű alperesek által folyósított hitelekkel vették igénybe. A III. rendű alperes 1998-ban 1.000.000 forint, 2003-ban újabb 2.000.000 forint munkáltatói kölcsönt nyújtott a házastársaknak, mint egyetemleges adóstársaknak, 2003-ban a pedig 1.000.000 forint forráshitelt, 2001-ben ugyancsak 1.000.000 forint forráshitelt vettek fel a IV. rendű alperestől. A IV. rendű alperes ezen túlmenően 513.000 forint összegű „C” hitelt nyújtott a feleknek, míg a Kereskedelmi és Hitelbank Rt-től 550.000 forintot kaptak.

A P, Sz utca 00. szám alatti ingatlan 1995. évi beköltözhető forgalmi értéke 3.600.000 forint, a felújítások utáni értéke 2004. végén 17.700.000 forint volt, a felújítások nélkül 11.300.000 forint lett volna. Az ingatlan jelenlegi beköltözhető forgalmi értéke 20.800.000 forint.

A felperes és az I. rendű alperes 1995. február 28-tól 2005. júniusáig éltek együtt a perbeli ingatlanban, ekkor abból a felperes a közös gyermekekkel elköltözött. A Pécsi Városi Bíróság az 5.P.22.782/2004/32. számú, 2006. január 24-én jogerőre emelkedett ítéletével a felperes és az I. rendű alperes házasságát az egyező akaratnyilvánítás szabályai szerint felbontotta. Ennek érdekében a házasfelek 2004. december 13-án megállapodás megnevezésű okiratban a Csjt.18.§-a (2) bekezdésének a) pontjában szabályozott járulékos kérdésekben megegyeztek. A megállapodás IV. pontjában a szerződő felek kijelentették, hogy a házastársi közös vagyonba tartozó ingatlannal nem rendelkeznek. A felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy az I. rendű alperes különvagyonában álló P, Sz utca 00. szám alatti családi házból legkésőbb 2005. december 31-ig elköltözik. Rögzítették, hogy az ingatlanon közösen értéknövelő munkálatokat végeztek, amelyre tekintettel az I. rendű alperes kijelentette az okiratban, hogy legkésőbb 2005. augusztus 31-ig megfizet a felperes kezéhez 7.000.000 forintot, továbbá a közösen felvett pénzügyi kölcsönök részleteinek fizetési kötelezettségét magára vállalja, az igazolt hátralékok figyelembevételével. A szerződés V. pontja szerint a felek a közös tulajdonukban lévő ingóságokat már természetben megosztották egymás között.

Az I. rendű alperes a megállapodásban foglalt 7.000.000 forintot a felperesnek nem fizette meg, a megállapodást 2005. július 11-én feltűnő értékaránytalanságra

hivatkozással írásban megtámadta. A felperes és az I. rendű alperes házastársi életközösségük alatt összesen 197.000 forint értékű ingóságot, ezen belül egy 20.000 forint értékű mélyhűtőszekrényt és egy 5.000 forint értékű cipőszekrényt szereztek.

Az OTP Bank Nyrt-vel 513.000 forint „C” hitel felvételéről szóló szerződés nyomán 2009. március 11-én a felperes és az I. rendű alperes megállapították, hogy az aktuális tartozás összege 887.455 forint, ebből 443.727 forintot a felperes, a fennmaradó összeget az I. rendű alperes vállalta megfizetni azzal, hogy a felperest kiengedik a kötelemből.

Az OTP Bank Nyrt-nél a 00000000-00000000-00000000 számú számlaszámon folyósított 1.000.000 forintos forráshitelből az életközösség 2005. júniusában történt megszakadását követően, 2006. január 5-éig 60.840 forintot, míg a felperes nevén lévő 00000000-00000000 számú munkáltatói hitelből 25.760 forintot a felperes egyedül fizetett vissza.

A felperes és az I. rendű alperes 2005. nyarára jelentősebb összegű közüzemi díjhátralékot halmozott fel, ebből a felperes az I. rendű alperesnek a 2005. júliusától 2006. október 11-ig terjedő időszakra 125.500 forintot fizetett ki.

A felperes keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy kötelezze a bíróság az I. rendű alperest a 2004. december 16-án kelt megállapodás szerint 7.000.000 forint megfizetésére. Másodlagos keresete a házastársi közös vagyon megosztására irányult, e körben kérve annak megállapítását, hogy megszerezte a p-i 00000/1. helyrajzi szám alatt felvett ingatlan 82/249, míg a p-i 00000/2. helyrajzi szám alatt felvett $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát, kérte e tekintetben a közös tulajdon megszüntetését és az I. rendű alperesnek megváltási ár megfizetésére kötelezését, vállalva az özvegyi haszonélvezeti jog ellenértékének II. rendű alperes javára történő megfizetését. Kérte továbbá a közös ingóságok megosztását is azzal, hogy egy mélyhűtőszekrényt és egy cipőszekrényt, összesen 25.000 forint értékben adjon ki az I. rendű alperes részére, a többi ingóság tekintetében 73.500 forint értékkiegyenlítés megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest. A lakóingatlan tekintetében 2005. júniusától kezdődően a vagyontársaság megosztásáig terjedő időre havi 23.300 forint többelhasználási díj megfizetésére is kérte az I. rendű alperes kötelezését.

A Baranya Megyei Bíróság a 11.P.21.605/2006/29. számú ítéletével kötelezte az I. rendű alperest az elsődleges kereseti kérelem alapján 7.000.000 forint megfizetésére a felperes javára, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az I. rendű alperes fellebbezése folytán a Pécsi Ítéltábla a 2008. április 17. napján kelt Pf.I.20.046/2008/4. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes által 2004. december 13-án kötött megállapodás IV. és V. pontja érvénytelen és a 7.000.000 forint megfizetése iránti keresetet elutasította. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per

újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy a felperesnek és az I. rendű alperesnek a másodfokú eljárásban 210.000-210.000 forint költsége merült fel. Részitélete indokolásában kifejtette, hogy az elsődleges kereset elutasítására tekintettel a peres felek házastársi közös vagyonának a megosztása iránti másodlagos felperesi kereset elbírálásával kell a felperes és az I. rendű alperes közötti jogvitát elbírálni és az elszámolást a teljes vagyonra kiterjesztve kell elvégezni. A felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a 2009. április 28. napján kelt Pfv.II.21.438/2008/5. számú részítéletével a Pécsi Ítéltábla Pf.I.20.046/2008/4. számú részítéletét hatályában fenntartotta, a felperes és az I. rendű alperes felülvizsgálati eljárási költségét személyenként 210.000-210.000 forintban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy a felperes a II. rendű alperes haszonélvezeti jogától mentesen, házastársi közös vagyon címén megszerezte a p-i 00000/1. helyrajzi szám alatt felvett P, Sz utca 00. szám alatti ingatlan 2/10 illetőségét, így az I. rendű alperes tulajdoni hányada 8/10-re módosul, és ennek tūrésére kötelezte az I. és II. rendű alpereseket. A felperes és az I. rendű alperes házastársi közös vagyonát akként osztotta meg, hogy a felperes által a fentiek szerint megszerzett 2/10 tulajdoni hányadot az I. rendű alperes tulajdonába adta 4.160.000 forint megváltási ár ellenében. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy adjon ki a felperesnek egy db mélyhűtőszekrényt 20.000 forint értékben és egy db cipőszekrényt 5.000 forint értékben, ezt meghaladóan az I. rendű alperest a felperes javára 73.500 forint értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezte. A házastársi közös vagyon megosztása címén az I. rendű alperest a felperes javára mindösszesen 4.443.406 forint megfizetésére kötelezte, az ingatlan megváltási árán és az ingóságok értékkiegyenlítésén túl a felperes egyedüli hitel törlesztéseként elismert 60.840 forint, 25.760 forint és a felperes által megfizetett 125.500 forint rezsi figyelembevételével. A II-III-IV. rendű alpereseket a fentiek tūrésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A felperes által ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett tulajdoni hányad megállapítása érdekében igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményt szerzett be, amelynek adatait elfogadva állapította meg a P, Sz utca 00. szám alatti lakóházas ingatlan 1995., 2004. évi, illetőleg jelenlegi forgalmi értékét.

A peres felek által a lakóházas ingatlan felújításához és bővítéséhez közösen felvett hitelek tekintetében - a „C” hitel kivételével - azt állapította meg, hogy a III. és IV. rendű alperesek „nem engedték ki” a kötelemből egyik felet sem, így a házastársi közös vagyon megosztása körében nem lehet a peres felek javára vagy terhére elszámolni a még hátralékos tartozásokat, e körben a feleknek a pénzüintézzettel kell majd megegyezniük..

Az alap perben eljáró másodfokú bíróság, illetőleg a Legfelsőbb Bíróság által megállapított perköltségek vonatkozásában a Legfelsőbb Bíróság 1/2008. számú

kollégiumi véleményére utalással úgy rendelkezett, hogy a felmerült költségeket a készkiadások megosztása mellett mindegyik fél maga viseli.

Az ítélet ellen az I. és II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperes által a p-i 00000/1. helyrajzi számú ingatlanból megszerzett 2/10 tulajdoni hányad fejében az I. rendű alperes által fizetendő megváltási ár 1.715.645 forintra, míg a közös vagyon megosztása címén az I. rendű alperes által felperesnek fizetendő összeg 1.832.445 forintra történő leszállítását, valamint a Pécsi Ítéltábla Pf.I.20.046/2008/4. számú, illetőleg a Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.21.438/2008/5. számú részítéletével az I. rendű alperes javára megállapított 210.000-210.000 forint perköltség tekintetében a felperes marasztalását. Kérték továbbá a felperes első- és másodfokú eljárási költségben történő marasztalását.

A fellebbezéshez csatolt, a G Zrt. által közzétett ingatlanpiac helyzetére és kilátásaira vonatkozó kimutatásra, valamint F L 1998-2009-ig közzétett értékelésére hivatkozással kérték a perbeli lakóházas ingatlan 2009. évi forgalmi értékét 20.800.000 forint helyett 17.700.000 forintban megállapítani, így a felperes által az ingatlanból megszerzett 2/10 tulajdoni hányad megváltási árát 3.540.000 forintra leszállítani. Hivatkoztak továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállásában rögzített és az eljárás során tisztázott hitelösszegek levonását a megváltási ár meghatározásánál figyelmen kívül hagyta, valamint arra is, hogy a III. és IV. rendű alperesek a közös tulajdon megszüntetésére vonatkozó jognyilatkozatában a megszüntetésnek csupán egy feltételét szabták, mégpedig azt, hogy a jelzálogjog biztosíték és az ehhez kapcsolódó elidegenítési és terhelési tilalom változatlanul fennmaradjon.

A 3.540.000 forintos megváltási árból a 2005. június 1-jei állapot szerint kimutatott tartozások felperesre eső 1.824.355 forintos fele részének levonásával a felperesre eső megváltási árát 1.715.645 forintra kérték leszállítani. Hivatkoztak arra, hogy a felperes javára 2005. júniusát követően a felperes egyedüli teljesítéseként a forráshitel tekintetében 60.840 forintot, míg a felperes nevén álló munkáltatói hitelből 25.760 forintot ismert csak el az I. rendű alperes, ezért a felperes javára jogosan elszámolható tételek fele összege helyesen 43.300 forint, s így a közös tulajdon megszüntetése címén felperesnek járó összeg 1.832.445 forint.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú ítélet a perköltség tekintetében rendelkezést nem tartalmaz, amely a Pécsi Ítéltábla és a Legfelsőbb Bíróság hivatkozott részítéleteire tekintettel törvénysértő.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, hivatkozva arra, hogy a perben kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményt az alperesek elfogadták, a szakértői véleménnyel kapcsolatos kifogásaikat így a másodfokú eljárásban nem terjeszthetik elő, illetve, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a III. és IV. rendű alperesek az elsőfokú eljárás során nem tettek olyan tartalmú nyilatkozatot, amely szerint

bármelyik felet a kötelemből kiengednék, így a hátralékos tartozások megosztása a vagyontársaság részeként nem lehetséges. A perköltség tekintetében utalt arra, hogy a Pécsi Ítéltábla másodfokú részítélete és a Legfelsőbb Bíróság részítélete csupán olyan rendelkezést tartalmaz, hogy az ott megállapított perköltség viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie, amelynek az elsőfokú bíróság eleget is tett, amikor a perköltség viseléséről úgy rendelkezett, hogy a feljegyzett illetéket az állam viseli, a felmerült készkiadások mellett pedig mindegyik fél viseli a saját költségét.

A fellebbezés részben, az alábbiak szerint alapos:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás adatai alapján az alábbiak szerint pontosítja és egészíti ki:

Az elsőfokú ítélet indokolása 3. oldalának 2. bekezdésében rögzített, a peres felek által közösen felvett hitelek köréből mellőzi a 2001-ben a IV. rendű alperestől 1.000.000 forint forráshitelként történő felvételét, erre vonatkozóan ugyanis a perben adat nem merült fel, a perben csatolt okirati bizonyítékok szerint 2003-ban vettek fel a IV. rendű alperestől a peres felek 1.000.000 forint forráshitelt.

Az elsőfokú ítélet 3. oldalának utolsó előtti bekezdésében rögzítetteket akként pontosítja, hogy 2004. év őszén és telén a perbeli P, Sz utca 00. szám alatti lakóingatlan forgalmi értéke 11.300.000 forint volt.

Kiegészíti a tényállást annyiban, hogy a 2003. június 13-i kezdettel létrejött forrás jelzálogkölcsön vegyes életbiztosítás szerződés szerint 2005. júliusától a futamidő végéig, 2013. júniusáig fennálló kamattartozás összege 484.320 forint volt.

A 2005. június 1-jei állapot szerint a III. rendű alperestől felvett hitelek fennálló tartozás összege a 00000000-00000000 számú számlán 899.990 forint, a 00000000-00000000 számú számlán 939.070 forint, míg a 00000000-00000000 számú számlán 812.808 forint volt.

A felperes és az I. rendű alperes által 2005. nyaráig felhalmozott közüzemi díjból a felperes 2005. november-december és 2006. január, valamint októbert hónapokban összesen 76.000 forintot fizetett meg az I. rendű alperesnek.

Az így kiegészített, egyébként helyesen megállapított tényállás alapján helyesen indult ki az elsőfokú bíróság abból, hogy a perben beszerzett aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény szerint a perbeli P, Sz utca 00. szám alatti lakóház ingatlan 2009-es, illetőleg jelenlegi forgalmi értéke 20.800.000 forint. E tekintetben a szakértői vélemény megállapításait az I. rendű alperes nem vitatta, azt a 11.P.20.673/2008/30. számú jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatával elfogadta.

A Pp.235.§-a (1) bekezdésének 2. mondata szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az

új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá nézve kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

Az I. rendű alperes az ingatlanforgalmi szakértői vélemény vitatásának alátámasztásaként a fellebbezéséhez mellékelte G Zrt. és az F L adataira alappal nem hivatkozhat, hiszen ezekre az elemzésekre, illetve prognózisokra az elsőfokú eljárás során a szakértői vélemény előterjesztését követően észrevételei keretében hivatkozhatott volna.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a felek által közösen felvett hiteleknek az életközösség megszűnésakor fennállott hátralékai a közös vagyon megosztása során a jogosultak hozzájáruló nyilatkozata nélkül nem oszthatók meg.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint (BH1975.413.) a házastársak által OTP kölcsön igénybevételevel épített ház közös tulajdonának megszüntetésénél - abban az esetben, ha a bíróság az egyik házastársat (volt házastársat) feljogosítja a másik házastárs (volt házastárs) tulajdoni hányadának magához váltására - az ellenérték meghatározásánál a még fennálló kölcsöntartozás összegét megfelelően figyelembe kell venni. Ez a feleknek az OTP-vel szemben a kölcsönszerződés alapján fennálló kötelezettségét nem érinti.

Arra alaptalanul hivatkoztak az alperesek fellebbezésükben, hogy a III. és IV. rendű alperesek hozzájárultak volna a vagyonmegosztás keretében a felperesnek a kötelemből való kiengedéséhez, hiszen a III. és IV. rendű alperesek az alapeljárásban beszerzett nyilatkozatuk szerint a bejegyzett jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom változatlanul való fenntartása, továbbá a kölcsönkötelelem érintetlenül hagyása mellett nem ellenezték a közös tulajdon megszüntetését.

A III. és IV. rendű alpereseknek ez a nyilatkozata azonban nem akadályozza azt, hogy a felperes és az I. rendű alperes jogviszonyát a bíróság - a kölcsön vonatkozásában a kölcsönt folyósító III. és IV. rendű alperesre ki nem terjedő hatállyal - rendezhesse, sőt ezt így is kell rendezni. A volt házastársak jogviszonyának ilyen módon történő rendezése nem érinti ugyanis a közöttük és a kölcsönt folyósító III. és IV. rendű alperesek között létrejött kölcsönszerződést, annak alapján a tartozásért a felperes az I. rendű alperessel egyetemleges adóstársként való felelőssége továbbra is fennáll. Ennek a felelősségnek az érvényesítésére azonban feltehetőleg nem kerül sor, mert az I. rendű alperes, aki vállalkozott a felperesi tulajdoni hányad magához váltására és a fennálló kölcsöntartozások rendezésére, ezt a kötelezettségét teljesíteni fogja. Amennyiben ez mégsem így lenne, akkor a felperes lesz kénytelen a tartozásért helyt állni. Ez azonban a közös tulajdon megszüntetésétől már független kötelezettség, és ennek teljesítése esetén a felperes az egyetemleges felelősség szabályai alapján (Ptk.338.§) megtérítést igényelhet az I. rendű alperestől, mégpedig éppen a

közöttük bírósági ítélettel rendelkezett jogviszonynál fogva, a teljesített teljes összeg erejéig.

A fentiekre figyelemmel tehát a másodfokú bíróság az ingatlan 20.800.000 forintos forgalmi értékéből a felperesre eső 2/10 tulajdoni hányad megváltási árát 4.160.000 forintban helyesen állapította meg, ebből azonban levonásba kell helyezni az alperesek fellebbezésében helyesen felsorolt hátralékos tartozások összegét 1.824.355 forint összegben, így a fennmaradó megváltási ár 2.335.645 forint.

2005. júniusát követően fennálló hiteltartozása volt és az előbbieken említetteknek megfelelően ugyancsak elszámolás körébe kell vonni a forráshitel kamatai címén fennálló tartozás fele összegét is, ami 242.160 forint, így ennek levonása folytán a fennmaradó megváltási ár 2.093.485 forint.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes elismerő nyilatkozata folytán, hogy a felperes javára elszámolandó, a forráshitelből felperes által egyedül visszafizetett 60.840 forint, a felperes nevén nyilvántartott munkáltatói hitelből felperes által egyedül visszafizetett 25.760 forint, továbbá a felperes javára számolandó el ingó értékkiegyenlítés címén az I. rendű alperes elismerő nyilatkozata folytán 73.500 forint.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a felperes javára a 2005. júniusát követően a felperes által egyedül fizetett rezsiköltség összegét 125.000 forintban állapította meg, figyelemmel arra, hogy a 26. sorszámú előkészítő iratában az I. rendű alperes összesen 76.000 forint tekintetében tett elismerő nyilatkozatot, az ezt meghaladóan érvényesíteni kívánt rezsiköltséggel kapcsolatos tényelőadásait pedig a felperes a perben a Pp.164.§-ának (1) bekezdésében írt bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyította.

A 60.840 forint és 25.760 forintos felperesi teljesítés fele összege 43.300 forint, az ingó értékkiegyenlítés címén felperesnek járó összeg 73.500 forint, míg az I. rendű alperes által felperesnek megtéríteni vállalt rezsiköltség 76.000 forint, amely összesen 192.800 forint, így a felperesnek az ingatlanból a hitelek elszámolását követően járó 2.093.485 forinthez hozzáadva ezt az összeget, a felperes részére a házastársi közös vagyon megosztása címén mindösszesen 2.286.285 forint jár.

Alapos a fellebbezés a perköltségre vonatkozó rendelkezések tekintetében is. A Pécsi Ítélőtábla és a Legfelsőbb Bíróság részítéletének meghozatalakor még nem volt hatályban a Legfelsőbb Bíróság 4/2009. (XII.14.) PK véleménye, ezért a Pécsi Ítélőtábla és a Legfelsőbb Bíróság a részítélet meghozatala során a részítélettel elbírált követelés tekintetében is csak megállapította a költségeket és annak viseléséről nem rendelkezett. A kötelmi jogviszonyból eredő alaptalan elsődleges kereseti kérelem tekintetében a perköltség viselés körében az 1/2008. (V.19.) PK vélemény nem alkalmazható, így a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján az elsődleges kereset tekintetében teljes egészében pernyertes az I. rendű alperes javára megállapított költséget a felperes köteles viselni.

A jelen eljárásban a másodlagos kereseti kérelemmel kapcsolatban az elsőfokú eljárásban felmerült perköltség tekintetében azonban helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően az 1/2008. (V.19.) PK vélemény VIII.g. pontjának rendelkezését, amely szerint a készkiadások megosztása mellett mindegyik fél viseli a saját költségét.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben, a kifejtettek szerint változtatta meg, a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

Az 1/2008. (V.19.) PK vélemény VIII. pontja alapján a másodfokú bíróság is úgy rendelkezett, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik. A felperes és az I. rendű alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

P é c s , 2010. szeptember 30.

dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró